

READINESS OF LOCAL PEOPLE FOR SUSTAINABLE TOURISM DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF THA KHA FLOATING MARKET, TAMBON THA KHA, AUMPHAWA DISTRICT IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE

KOBKUL SRIVONGCHAROEN

With compliments of

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมุหิดล

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARTS (ENVIRONMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY

2002

ISBN 974-04-1490-7

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH K75N 2002 c.2

Copyright by Mahidol University

4237603 SHEV/M: MAJOR: ENVIRONMENT; M.A. (ENVIRONMENT)
KEY WORDS: READINESS/ SUSTAINABLE TOURISM DEVELOPMENT/
THA KHA FLOATING MARKET

KOBKUL SRIVONGCHAROEN: READINESS OF LOCAL PEOPLE FOR SUSTAINABLE TOURISM DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF THA KHA FLOATING MARKET, TAMBON THA KHA, AUMPHAWA DISTRICT IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE. THESIS ADVISORS: THAWATCHAI BOONCHOTE, Ph.D., ILJAS BAKER, M.PHIL, PUTSATEE MONZON, M.A. M.O.H. 163 p. ISBN 974-04-1490-7

The objective of this research was to study the readiness of local people for sustainable tourism development of Tha Kha floating market in Aumphawa District, Samut Songkharm Province. For this study, sustainable tourism principles adapted from the World Wide Fund for Nature (WWF) were used as a guideline to explore the readiness of local people. The researcher utilized a qualitative approach to the study. Data were collected by means of RRA methodologies. The studied group consisted of local people involved and not involved with tourism and outsiders. Data analyses were done by Content Analysis and a combination of Analytic Induction and Deduction.

The result of the study revealed that local people in Tha Kha are passively ready for sustainable tourism development. The area's readiness, in many respects, is self-contained. Passive readiness in this study refers to local people experiencing tourism development without directly responding or initiating action in return. The main explanation for the passive readiness in this area is that the style of tourism evident in Tha Kha involves experiencing and participating in everyday community activities. Local people do not need to act or change themselves to welcome tourists. Therefore, in order for people to benefit from sustainable tourism development in the long term, they should maintain their current lifestyles.

Recommendations: 1) Encouraging and supporting the next generation to develop sustainable tourism; 2) Offering a general set of tourist activities; 3) Outsiders should contribute to the natural and cultural conservation by helping to promote sustainable tourism.

4237603 SHEV/M : สาขาวิชา : สิ่งแวคล้อม ; สค.ม. (สิ่งแวคล้อม)

กอบกุล ศรีวงศ์เจริญ: ความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งขืน กรณีศึกษา: ตลาดน้ำท่าคา ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (READINESS OF LOCAL PEOPLE FOR SUSTAINABLE TOURISM DEVELOPMENT: A CASE STUDY OF THA KHA FLOATING MARKET, TAMBON THA KHA, AUMPHAWA DISTRICT IN SAMUT SONGKHRAM PROVINCE). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: อวัชชัย บุญโชติ, Ph.D., ILJAS BAKER, M.PHIL., ปุสตี มอนซอน, M.A., M.O.H. 163 หน้า ISBN 974-04-1490-7

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของประชาชนในท้องถิ่นที่มีต่อการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การศึกษาในครั้งนี้อาศัยหลักการการท่องเที่ยวอย่างยืนที่ดัดแปลงมาจาก The World Wide Fund for Nature (WWF) เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาความพร้อม โดยผู้ศึกษาใช้ วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยวิธีการประเมินสภาวะชนบทอย่างเร่งค่วน จากกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในท้องถิ่นทั้งที่เกี่ยวข้อง และ ไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งบุคคลภายนอกที่มี ความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในตลาดน้ำท่าคา

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีความพร้อมในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วย ศักยภาพของชุมชนเอง ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน และประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ที่สืบทอดกันมา ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้ามาสัมผัส และพบเห็น ดังนั้นการที่ชาว บ้านสามารถเก็บรักษาวิถีชีวิตดั้งเดิมของตัวเอง ได้มากเท่าไหร่ ชาวบ้านก็จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ จากการท่องเที่ยว ได้นานเท่านั้น

ช้อเสนอแนะ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนรุ่นหลัง ได้ใช้แนวทางการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืนมาปรับใช้ในชุมชนของตนเอง 2) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในชุมชนให้เป็นรูปแบบ มากยิ่งขึ้น 3) บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องควรจะมีส่วนช่วยในการสนับสนุน และเผยแพร่การอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม รวมถึงสิ่งแวคล้อมของชุมชนสู่สาธารณชน เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ต่อไป